

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑ ΚΟΛΠΑ

ΠΕΘΑΝΕ Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ!...

"Ένας από τους επιφανέστερους Γερμανούς δικηγόρους, ο οποίος άργότερα διέπρεψε στο διπλωματικόν στάδιον, είχε μία φορά, κατά την άρχη του σταδίου του, αναλάβει μία σπουδαία υπόθεσι, την όποιαν όμως δεν είχε προλάβει να μελετήσει καλά και γι' αυτό ήθελε με κάθε τρόπο να επιτύχη αναβολή της δίχης. Κάθησε λοιπόν και κατέστρωσε ένα σατανικό σχέδιον και την ημέρα της δίχης έστράφη προς τόν πρόεδρον του δικαστηρίου και του ειπε κρατώντας τό μαντίλι μπρός στά μάτια του :

— Κύριε πρόεδρε, μόλις πρό όλίγον με έδοκίμασαν ότι ή μητέρα μου άσθενεί βαρύτερα. Για τόν λόγο αυτόν σας παρακαλώ να μου άποστετε μία μικρή αναβολή. Είμαι τόσο ταραχμενός, ώστε δεν θα έχω την άπαιτουμένη διαύγεια πνεύματος για να χειρισθώ την υπόθεσι που έχω αναλάβει.

"Η παθητική αυτή επίκλησις έπαιξε. Όλόκληρον τό άκροατήριον αισθανθήκε την καρδιά του να συγκινηθεί για την σκληρή δοκιμασία του δικαστηριού δικηγόρου. Ο πρόεδρος σπλαήθηκε από την έδρα του κ' έτοιμαζόταν να δώσει στον δικηγόρον την αναβολή που του ζήτησε, όταν έξαφνα άκούστηκε μία όρεια γυναικεία κραυγή. Ήταν ή μήτηρ ή μητέρα του δικηγόρου, ή όποια, χωρίς να τό ξέρη ό γιός της, είχε λάει στό δικαστήριον για να τόν άκούσθ ή μιλή σε μία τόσο ένδιαφέροντα υπόθεσι.

— Μάξ, Μάξ, τού έφώναζε, ήμια ζωντανή, παιδά μου ! Τί ψέματα εν' αυτά που λές ;... Τό τί έγινε κατόπιν αυτόδ δεν περιγράφεται. Τό άκροατήριον και οι δικαστάι παρατρεφθούν επί ώρας από τό γέλια.

"Ένοηται όμως ότι ή αναβολή δεν έδόθη καί έτσι ο λαμπρός Μάξ έχασε την υπόθεσι.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— 'Η πατρίδα του ταχυιδίου

Φανταίνεται ότι ή γρήσις του ταχυιδίου είναι άρχαιοτάτη. Τό ταχυιδιον άναφέρεται σ' ένα Κινέζικον βιβλίο χρονολογούμενον από τού έτους 2700 π. Χ. Κατ' άρχάς έπιτεθείτο ότι ο τόπος της καταγωγής του ταχυιδίου ήταν ή περιφέρεια Καζιά της Μαντζουρίας. Τελειοταία όμως κάποιος "Αγγλος περιηγητής ανέκλιψε στα παρθένα δάση της νήσου Χαϊνάιν μέση, όπου τό τσάι είναι άποσφύδες. Οι έγγυχοί συνέλεγον τά φύλλα του φυτού και τά πουλούν, στά παράλια, στους Εύρωπαίους.

— 'Η άγγελάδες της 'Αμερικής

Πρό όλίγων έτών ίπάρχον 21.000.000 άγγελάδες στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Κάθε άγγελάδα είναι 350 "Αμερικανικά γαλιόνια γάλακτος τό χρόνο, ήλως δε μετώ 7.350.000.000. "Αν όλο αυτό τό γάλα χυνόταν σ' ένα κοίλωμα της γής, μπορούσε ν' άποτελέσει ένα μικρον όκεανό !... "Από τό γάλα αυτό 4.000.000.000 γαλιόνια διατίθενται για την κατασκευή βουτύρου, 709.000.000 για την κατασκευή τυρού και 2.480.000.000 χρησιμεύει ως τροφή τών κατοίκων.

τασε, ή φτώχη την εύχαρίστησε για τη φιλοξενία της και έφυγε από τό σπίτι. Στην πόρτα ή Μαρία "Αννα της έδωσε και μερικά κομμάτια. ή δε γρηά, άφού την εύχαρίστησε και πάλι, της ειπε :

— "Ετσι θα τρώς πάντοτε.

Και πράγματι, από την ημέρα εκείνη ή Μαρία "Αννα άρχισε να τρώη πάλι με όρεξη.

Οι γονείς της, οι όποιοι δεν μπορούσαν να έξηγήσουν πως ή κόρη τους έγινε καλά, τό είπαν όλ' αυτά στους συγγενείς τους και τους φίλους τους. "Οιοι δε είπαν γι' τη ζητιάνια :

— Σίγουρα, μάγισσα θα ήταν !...

"Υστερα από λίγον καιρό, ό γιατρός της πόλεως, ό όποιος είχε δει τη Μαρία "Αννα, συνάντησε πάλι τό φίλο του και του ειπε, έξιτοροφώντας του τη θεραπεία της νέας :

— "Η υποβολή μου άρχισε να πίσση, μά έπιασε...

— Πιστεύετε, τού απάντησε ο φίλος του.

Και σ' ή λίγο πρόσθεσε :

— Αυτή ή κόρη διάπραξε μία κακή πράξη, είχε τυφεί γι' αυτή και αυτό την εμπόδιζε να φάη. "Οταν όμως μετάνιωσε για την πράξη της, όταν την έπανόρθωσε δίνοντας έλεημοσύνη σε μία άλλη φτωχή ή τυφεί της έφυγαν και τότε άρχισε να τρώη... Αυτό ήταν όλο... "Εκει που σεις βλέπετε μία ασθένεια παθολογική, εγώ βλέπω μόνο την τύχη της σινειδίσεως.

Και λέγοντας αυτά, άφησε τό συνάδελφό του με τό στόμα άνοιχτό, ν' άποψη, πως, ένας έπιστήμιων αυτός, πίστευε σε τέτοια μικροπράγματα...

SALVATOR DELAVILLE



ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

"Ο πρώτος Τούρκος αιχμάλωτος. Τά λόγια του Νκυάρχου. — "Υπομένη !... Οι Λήμνιοι πού άγνευσεσαν την κηρυξή του πολέμου. "Η χάρη τών 'Ελλήνων και ό τρόμος τών Τούρκων της νήσου. "Η ευσέβεια του Νκυάρχου. — "Ενικήσαμε !... κλπ.

Σάς δίνουμε και σήμερα μερικά χωματηριστικά ανέκδοτα της ζωής του ναύαρχου Κουντουριώτη και της δράσεως του κατά τούς Βαλκανικούς πολέμους :

Τό πρωί της 6 "Οκτωβρίου ό 'Ελληνικός στόλος περιπολούσε έξω από τόν "Αγιο Στράτη. Έξαφνα τό άντιτοπιλικό «Βέλος», τό όποιον έπλεε έμπρός ός άνηχεντιάν, συνέλαβε μία βάρκα, μέσα στην όποια ήταν ένας Τούρκος χωροφύλακας, που πήγαινε από τόν "Αγιον Στράτη στη Λήμνο.

"Ο Τούρκος χωροφύλακας ώδηγήθηκε άμέσως στον «Αβέρωφ». Ήταν ό πρώτος αιχμάλωτος του 'Ελληνικού στόλου και ίσοζύσιος του Βαλκανικού πολέμου.

"Ο ναύαρχος Κουντουριώτης, ενώ τόν άνέκρανε τού προσέφερε κ' ένα τσιγάρο λέγοντάς του :

— Μην άνησυχής, φίλε μου, αυτά έχει ό πόλεμος... "Υπομονή !...

"Όταν στην άρχη του πολέμου ό «Αβέρωφ» και τά άλλα πολεμικά έφτασαν στην πρωτεύουσα της "Αλβανίας, Κάϊσα, ό Κουντουριώτης εκάλισε επί του «Αβέρωφ» τόν καμικάνη του νησιού και τόν άπέταξε να παραδώσει την πόλι.

"Ο καμικάνης απάντησε ότι... δεν έγνώριζε την κηρυξή του πολέμου !

Με τά γάλια που είχε τότε ή Τουρκική συγκοινωνία, ίσως ό άνθρωπος να έλεγε κ' αλήθεια.

"Αλλά δεν ήταν μόνον ό Τούρκος διοικητής που δεν ήξερε την κηρυξή του πολέμου. Και οι κατοικοί της Λήμνου βρισκότανον σε τέλεια άγνοια.

Μόλις είδαν λοιπόν τά πλοία με την 'Ελληνική σημαία να πλέον στο λιμάνι τους, έμπησαν με χαρή στις βάρκες για να τά έπιδροχθούν και πολλοί μαζεύτηκαν έμφερων μαζί τών ναυτών να πειστήσουν κατάν και ταγάρα. Μαζώ με αυτούς ήσαν και δύο-τρεις Τούρκοι.

"Όταν ή πρώτη βάρκη έληθάριεσαν τόν «Αβέρωφ», οι Λήμνιοι ρωτούσαν τούς ναύτες :

— Γιατί ήρθαν εδώ τά 'Ελληνικά καράβια, βρέ παιδιά ;

Και οι ναύτες τούς απαντούσαν λίγο θημισμένοι για την τόση τους άγνοια :

— Μωρέ, έμεις ήρθαμε να σας ελευθερώσουμε και σεις ατζ ρωτάτε γιατί ήρθαμε ;

Φαντασθήτε πού τά χαρά τών Λημνίων και τόν χροί ιδρώτα που θα έκοψε τούς Τούρκους της νήσου.

"Η ευσέβεια του ναύαρχου είναι κάτι άπερίγραπτο.

Πρόν ν' άρχισή ή πρώτη ναυμαχία, ό ναύαρχος παράγγειλε και τό έφεραν τόν Σταυρό του Παναγίου Τάφου, που είχε μέσα ένα τεμαχίο από τό Τιμιο Ξύλο.

Τόν άκούμπησε, πριν να τόν βάλη στό στήθος του, στον θώρακα της γεγύρας του «Αβέρωφ» και ειπε :

— "Εδώ που άκούμπησε ό Σταυρός, δεν θα πέση κομματάκι από Τουρκική όβίδα !...

"Όταν άρχισε ή πρώτη ναυμαχία, ό ναύαρχος έστειλε τό έξής σημα στα άλλα του στόλου πλοία :

«—Με την δύναμιν του Θεού και τας εύχάς του Βασιλέως μας, και έν όνόματι του δικαίου, πλέω μεθ' όρημής αναθέτου και με την πεποιθήσιν της νίκης εναντίον τών έχθρων του Γένους...»

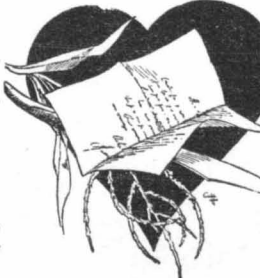
"Όταν μετά τό τέλος της ναυμαχίας, άνήσυχον από τό "Υπουργείον τών Ναυτικών, ζητούσαν λεπτομερείας για την έκβασι του άγώνος, τούς έτηλεγραφήσαν από τόν «Αβέρωφ» τά έξής :

«— "Η νίκη του στόλου μας ήτο τέλεια.»

"Αλλά τό "Υπουργείο έπέμεινε ζητώντας περισσότερες πληροφορίες.

Τότε πάλιν απάντησαν από τόν «Αβέρωφ» :

«—"Αφού ένικήσαμε έντελώς, τί περισσότερες πληροφορίες θέλετε ;»



"Αξρον άωτον σεμνυντίας καθηγητού της ήδουκής: Νά τυκτοπή τη βιβλιοθήκη του και να ταποθετή χωριστά τούς άρσενικούς και χωριστά τούς θηλικούς συγγραφεύς !...